

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 37. SZÁM, 2008. OKT. 12.

Kedves Testvéreim!

Az ember néha kerül olyan helyzetbe, hogy lelkiismeret furdalása van, hogy ezt vagy azt a nagyon fontos dolgot, ami rá volt bízva, amire lehetősége lett volna, nem tette meg. Bánja, hogy nem használta ki a kínálkozó alkalmat, nem élt a lehetőséggel. A keresztyén ember életében is jönnek Istentől elrendelt alkalmak, amikor ezt vagy azt lehe-

vagytok.

Hogy micsoda nagy különbség sötétségben vagy világosságban élni, ezt azt hiszem, nem kell hosszán magyarázni. Az ember megszokhatja a sötétséget, tud alkalmazkodni hozzá, de akik látták a világosságot, nem választják utána a sötétséget. Az ember biztonságra vágyik, a sötétséghez azonban a félelem kapcsolódik. A sötétségben élő ember tele van félelmekkel, mert nem tudja,

*Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek;
ne esztelenül, hanem bölcsen,
kihasználva az alkalmas időt,
mert az idők gonoszak. Éppen ezért:
ne legyetek
meggondolatlanok,
hanem értsétek meg,
mi az Úr akarata.*

Ef. 5,15-17

tősége van megtenni. Lehetősége van előremozdítani Isten ügyét. Ezekről az alkalmakról beszél Pál itt a frissen megkeresztelkedett testvéreknek. Amint az múlt héten elhangzott, Pál itt egy kereszteselés utáni beszédet mond. Azokhoz szól, akik a keresztségben felöltözték az új embert, felöltözték Krisztust.

„Sokáig a sötétségben jártatok és ti magatok is sötétség voltatok.” (Ef. 5,8) – mondja Pál –, de most a világosságban jártok, és ti magatok is világosság

miben botlik meg, és mert a sötétségben rémnek lát valamit, ami nem az. A hívő meg a nem hívő ember élete nem abban különbözik, hogy a hívő útja egy akadály- és gondmentes futópálya. Ugyanúgy nehézségekkel van tele a hívő ember élete is. Csak mivel már kapta a világosságot, nem kell megbotlania. Isten világossága megvilágítja az útját és bátorságot ad neki. Ez az az új élet, amit a hívő ember kap. És ahogy teljesen világosan látható az a különb-

ség, amikor egy ember sötétben kell hogy végigjárjon egy utat vagy világosságban kell hogy bejárja ugyanazt az utat, úgy a hívő ember életében is látható ez a változás. Az egész viselkedése változik meg. Teljesen máshogy él. Nem a világ változott meg, ő változott meg a világban. A világosság fiai tudják, hogy a gonoszság által átjárt világban élnek. Ebben a világban a rendelkezésükre álló időt ki kell használniuk arra, hogy Isten akaratát véghezvigyék, ez pedig az, hogy ragyogni tudjanak más számára is. Ahhoz azonban, hogy a hívő emberben felgyújtott isteni fény ne halványuljon, vigyáznia kell arra, hogy hogyan él. A sötétség elhalványíthatja a fényt, törekedhet arra, hogy elnyelje, vagy hogy teljesen ki is oltsa. Mit ajánl az apostol, hogy ezt elkerüljük? A görög szöveget sokkal pontosabban adja vissza a Károli-fordítás, ott ezt olvassuk: „*Meglássátok annakokáért, hogy mimódon okkal járjatok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsek.*” (15. v.) Bogozzuk ki ezt a mostani magyar nyelv számára kicsit értelmetlen mondatot. Az első, amit az Ige mond, hogy „meglássátok”. Tehát látni kell, figyelni kell – odafigyelve átgondolni és megvizsgálni. És ez a pontos figyelés, ez a megfigyelés együtt jár önvizsgálattal is. Miután átláttam a helyzetet, akkor foghatok neki a megvalósításnak. Azért fontos, hogy Isten világosságában lássuk a dolgokat, hogy a dolgok valódi voltát lássuk. Ne képzeljünk oda valamit, ami nincs ott vagy nem úgy van ott. Ehhez bölcsességre van szükségünk.

A Biblia egy konkrét személyhez köti

a bölcsességet, és azt mondja, hogy „*A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.*” (Zsolt. 111,10; Péld. 9, 10) Tehát a Biblia szerint az a bölcs ember, aki az Úr akarata szerint él. Döntéseiben először azt vizsgálja, hogy mi Istennek a szándéka egészen konkrétan övele és egészen konkrétan egy adott helyzetben. Az ilyen ember, ha eljön az idő, élni tud a lehetőséggel. Meg tudja tenni azt, amire éppen abban a helyzetben megbízatást kapott Istentől. Hogyan működik ez a gyakorlatban?

Figyeljük meg, mit mond Jézus többször: „*Még nem jött el az én időm.*” János evangéliumában olvassuk egy történetet arról, hogy a júdeaiak meg akarták ölni Jézust. A galileai zsidók küldik Jézust vissza Júdeába, kitérő indokot találnak, hogy miért kell odamennie – jön a sátoros ünnep –, erre Jézus azt válaszolja, hogy „*Az én időm még nincs itt.*” (Jn. 7,6) Amit Isten rábízott, annak még nem most kell bekövetkeznie. Egy másik helyen viszont arról beszél Jézus, hogy az ideje közel van. Ő (Jézus) ezt válaszolta: „*Menjete a városba ahhoz a bizonyos emberhez, és mondjátok neki: A Mester üzeni: Az én időm közel van, nálad tartom meg a húsvéti vacsorát tanítványaimmal.*” (Mt. 26,18)

Mi az az idő, amiről Jézus itt beszél. Hát nem csak egy idő van? A görögnek két szava van az időre. Az egyik a „kronosz”, ezt mindnyájan ismerjük. Ez a mérhető idő; az idő a maga folyásában, amely teljesen egyenletesen folyik. Mindegyik perc vagy másodperc egyforma hosszú. Ezen kívül a görögnek van egy másik időfogalma is, ez a „ka-

irosz”, az alkalmas, a valamire kijelölt idő. Ahhoz, hogy ezt a kairoszt értsük, Istentől jövő bölcsességre van szükségünk. De ez a megértés ez nem csak azt jelenti, hogy én ésszel felfogok, teljes egészében átlátok valami. Az időket érteni cselekvést is jelent. Ezt azonban ne úgy képzeljük el, hogy eljött az idő és most és kényszerítve vagyok megtenni valamit. Isten szeretetében az alkalom, az alkalmas idő úgy működik, hogy eljön az idő, amikor a legalkalmasabb valamit megtenni, de az elhatározás, hogy megteszem-e, az rajtam múlik. Az én tudatos döntésem, hogy felvállalom-e Isten akaratát. Ezt látjuk Jézusnál is. Eljött az idő és Jézus elment imádkozni, kutatni az Atya akaratát. Ebben az imádságban tudta meg, hogy mi Isten akarata. Ez az első lépés. Kutatom Isten akaratát. És ehhez tartozik második lépésként az engedelmesség. Az engedelmesség nem egy automatikus dolog, hanem egy harc. Jézusnál is ezt látjuk, amikor a Gecsemáné kertben gyötrődött elfogatása előtt. Az evangéliumok visszaadják ezt a harcot: És így szólt (Jézus): „*Abbá, Atyám! Minden lehetséges neked: vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem amint te.*” (Mk. 14,36)

Ahogy Jézustól tanultuk, úgy találjuk meg mi is, hogy mi Isten akarata. A hívő ember is úgy találja meg azt, hogy mikor mit kell tennie, hogy meggondolja, kutatja, keresi, megvizsgálja, hogy mi kedves az Úrnak. Így érti meg, hogy mi az Úr szándéka.

Nagyon fontos látnunk, hogy nem egy pillanatnyi vízió az, ami vezérel ben-

nünket, hanem ez egy folyamatos megértés. Mivel Isten maga a bölcsesség, maga az Értelem, ezért bennünket is az értelmünkön keresztül fog vezérelni. De ez nem racionalizmus. Mi az eszünket nem Istentől függetlenül használjuk, hanem arra használjuk, hogy megtudjuk, mi az Isten akarata. A bennünk lakó Szentlélek az, amely a gondolkodó hívő életét úgy megvilágítja, hogy tudja, mit kell cselekedni. De ehhez rá kell bízunk magunkat. Isten terve készen van nagyvonalakban, de a kis apró részleteket a fiúság Lelke mutatja meg.

Bizony Testvéreim, ezek drága alkalmak. Drága áron vett alkalmak. Az ember került olyan helyzetbe, hogy nagyon nehéz elfogadni Isten útját. Nehéz elfogadni azt a megoldást, amit Isten kínál. Ahhoz kell a bölcsesség, hogy meg tudjuk látni, hogy hiába kedves számunkra az a megoldás, amihez mi ragaszkodunk, mégis valami olyan nagy hiba van benne, ami miatt nem működhet. És nemcsak bölcsességre, hanem hatalmas bátorságra is szükségünk van ahhoz, hogy azt, amit átlátnunk, meglátnunk, el tudjuk hagyni. Engedni tudjuk, hogy Isten akarata vezéreljen minket, hogy akár önmagunkat is fel tudjuk áldozni.

Isten adjon ahhoz mindannyiunknak értelmet, hogy meglássuk az alkalmakat, és erőt meg bölcsességet, hogy élni tudjunk velük. Így legyen!

Ámen

(Elhangzott 2008. október 5-én)

Új rovatot mutatunk be Neked, kedves olvasónk, melynek **célja felkarolni és részben előkészíteni egy-egy bibliaórai témát.** „A hét kérdése” rovat gyü-

lekezeti tagokat szólaltat meg egy adott kérdésben, fürkészve a véleményeket, nézőpontokat. **A héten az ifjúságot kérdeztük meg arról, mi a véleménye a helyes önértékelésről.**

-Paulus-

A HÉT TÉMÁJÁHOZ...

Mi az önismeret? Az, amit magadról gondolsz. Az énképed, ami alatt azt értjük, hogy hogyan értékeled magadat, és ami hatással van mindennapi életedre. **Az, ahogy érzel, ahogyan gondolkodsz magadról.** Ez az a belső szűrő közted és a világ között, amellyel kiértékeled az életedet és a teljesítményedet.

Az önismeret szoros összefüggésben van azzal, hogy miképpen állunk a világhoz, embertársainkhoz. Egyszerűen megfogalmazva: ha „OK vagyok” magammal, nagyobb eséllyel „OK lesz” számomra a másik ember is, „OK leszek” a világgal. Fontos, hogy olyan kapcsolati rendszert alakítsunk ki magunk körül, ahol az önértékelésünk megerősödik.

Az énkép nemcsak azt tartalmazza, „ami vagyok”, hanem azt is, „ami lenni akarok, ami lehetnék”. Meglévő, ismert értékeimen és gyengeségeimen túl a lehetőségeimet és korlátaimat is magában foglalja.

Az énképünk egy része változó, a mindennap kapcsolataiban erősödik és formálódik. Az önismeret tehát nem azt jelenti: „Ilyen vagyok és kész, nem tudok megváltozni.” Hiszen ahogy az élet, úgy mi is állandóan változunk, változ-

hatunk. **Tanulhatunk és fejlődhetünk, ha tudjuk, milyen lehetőségek rejtőznek bennünk.**

Keressük azt, ami bennünk értékes, fedezzük fel, miben vagyunk tehetségesek, mi az, amit szívesen és jól csinálunk. Ne gyengéinket ostorozzuk! Gyengéinknek felismerése csak azért fontos, hogy tisztában legyünk azzal, miben lehet fejlőd-nünk. **Korlátainkat pedig tartsuk tisztelenben, akárcsak mások korlátait.**

Ne várjunk magunktól lehetetlent. A nem reális elvárásoknak úgysem tudunk megfelelni, és csak önbecsülésünk romlik tőlük.

És ne hasonlítgassuk össze magunkat másokkal sem. Mindig csak tegnapi önmagunkkal álljunk versenyben, eredményeinket önmagunkhoz mérjük.

„Az egészséges énkép az, amikor annak látod magadat, akinek Isten lát téged: se többnek, se kevesebbnek”. Ő elfogad és látja az értékeidet, még ha te ma még nem is vagy tisztában azokkal. **Az Úr tudja helyreállítani a rossz énképünket, és Ő tud elindítani és erőt adni olyan feladatok elvégzésére, amit nem is gondoltunk volna, hogy képesek vagyunk rá.**

Adja az Úr, hogy legyen helyes önértékelésünk!

Bóta Zsuzsa írása nyomán: HBT

A HÉT KÉRDÉSE

„Szerinted mi szükséges ahhoz, hogy az embernek helyes önértékelése legyen?”

...az önértékelés sok mindentől függ. Egy kisgyerekeknek a helyes önértékeléshez fontosak a szülei... Egy felnőtt több tapasztalattal könnyebben megbírózik

az önértékelés kérdésével. Kihasználja tudását, megélt éveinek tapasztalatait. ...de úgy igazából, ahogy a kisgyerekeknek, úgy egy felnőttnek is szüksége van családjára és közeli barátokra a helyes önértékeléshez.

Deni és Marián

...mindenképp kellő tapasztalatra van szükség az élet számos területén, kiegyensúlyozott emberi/baráti kapcsolatokra, és az egészséges önbizalom mellé nem árt a szigorú önkritika. Nagyon fontos a mások iránti tolerancia, megértés és alázat, s tudni szenvtelenül, mások szemével szemlélni saját magunkat, végtére is a tükröt a saját környezetünk tartja elénk.

Karcsi

...fontos, hogy ismerje önmagát, ismerje képességeit, képes legyen más emberek véleményét is elfogadni, de azt ne vegye mindig készpénznek, próbálja optimálisan látni a helyzetet. Nehéz helyzetekben álljon szembe a tényekkel, s

ne hazudjon saját magának, ha lehet ne ringassa magát hamis ábrándokba. Szerintem rettenesen fontos a családi háttér is, hogy az ember milyen környezetben nőtt fel. Szülei biztatták-e, hagyták-e néha, hogy saját véleménye legyen bizonyos dolgokról, próbáljon ki egyes dolgokat a „maga kárán” vagy csak leintették, hogy ez úgysem fog sikerülni, nem próbálták-e meg akaratlanul aláásni az önbizalmát.

**Anna
&
Frenky**

Hogy az embernek helyes

önértékelése legyen, fontos, hogy saját magát tudja kívülről, távlatból látni, meg tudja becsülni, fontolni más emberek véleményét, de azt ne fogadja el csak úgy, vakon. ...próbálja saját magát megismerni és ne hazudjon magának. ...szóval, próbálja magát reálisan látni.

...a család és a barátok is nagy hatással lehetnek ránk az önértékelésben, de a legfontosabb az, mi hogy látjuk, mennyire becsüljük és tiszteljük saját magunkat. Magamból indulok ki – ha valaki szép jelzőkkel illet, mindig úgy gondolom, hogy ezt csak úgy mondja... végülis ezáltal alábecsülöm magam ezekben a helyzetekben.

Viszont mikor rossz jelzőkkel illetnek, megpróbálom meggyőzni a másik felet, hogy ez nem így van. Szerintem a megoldása mindennek, elfogadni önmagam, amint vagyok.

Zsófi

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– **November 2-án az új borért való hálaadó úrvacsoraosztást tartunk.** Kérjük a Testvéreket, hogy hívják erre az alkalomra ismerőseiket is, hogy minél többen járulhassunk a kegyelem asztalához

– Gyülekezetünk segédlelkésze meghívást kapott **a Magyar Nagykövetség által a nemzeti ünnep alkalmából rendezett fogadásra, amelyre október 20-án kerül sor.** Ez újabb lehetőség arra, hogy a gyülekezet belekerüljön a prágai és csehországi magyar vérkeringésbe, meg tudja hívni a magyar közéleti személyiségeket a Kántus koncertjére és szorosabb együttműködés tudjon kialakulni a gyülekezet és a magyar szerve-

zetek között

– Gyülekezetünk segédlelkésze **jövő héten (október 19.), az istentisztelet megelőző órákban tart presbiteri gyűlést,** és ezúton kér minden presbitertert, hogy számoljon ezzel az időponttal, ill. jelezze részvételét.

– Továbbra is **szükség van pár szálláshelyre** (3 szálláshelyről van szó) **a debreceni Kántus elszállásolásához.** A debreceni kórus reménység szerint november 14-17 között lesz gyülekezetünk vendége.

VILÁGNAP

– **Október 15-e a vakok világnapja.** A múlt század 20-as éveiben Kanadából indult el az a kezdeményezés, amely ezt a napot a fehér bot világnapjává avatta. A fehér bot jelzés – a látók figyelmét hívja fel arra, hogy a fény túlsó oldalán is élnek emberek, akik fokozott törődést igényelnek.

A vakság egy évszázada még szégyellnivaló, rejtegetnivaló fogyatékos volt – a vakok világnapja, ha csak egy napra is, de talán rájuk irányítja a látók figyelmét. **Figyeljünk jobban a közöttünk élő vakokra, gyengén látókra!**

„Senki se tudja, mi a színek sorsa mikor nincsenek szemek.”

Lorand Gaspar

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Maď. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP